

מעקב הומניטארי

השטח הפלסטיני הכבוש

גיליון 16 אוגוסט 2007

תמצית דו"ח אוגוסט

לקריאת הדו"ח המלא באנגלית פנו לאתר OCHA :

http://www.ochaopt.org/documents/Humanitarian_monitor_August_2007.pdf

הנושאים העיקריים

המשך הסגר על המעברים לרצועת עזה

לסגר המתמשך של המעברים העיקריים לרצועה – מעברי קרני ורפיח יש השלכות משמעותיות על חיי היום יום של 1.4 מיליון פלסטינים החיים ברצועת עזה. הסגר נמצא בתוקף מחודש יוני, בעיקבות תבוסת כוחות הפת"ח מול כוחות החמאס שהשתלטו על הרצועה. עקב כך קרסו כל מנגנוני התאום שהיו בתוקף בין הישראלים והפלסטינים, לרבות מנגנוני התאום במעברים.

מעבר רפיח, המשמש כנקודת כניסה/יציאה עיקרית לתושבי הרצועה המעוניינים לצאת לחו"ל סגור מה-9 ביוני. הסגירה הפתאומית של מעבר רפיח בתחילת יוני, הותירה אלפי פלסטינים תקועים בצד המצרי של המעבר מבלי יכולת לחזור לבתיהם ולמשפחותיהם ברצועת עזה. בין ה-29 ביולי וה-12 באוגוסט ישראל פתחה בפני הנוסעים הפלסטינים נתיב כניסה חליפי. 6,374 פלסטינים ניכנסו לישראל ממצרים דרך מעבר הגבול בניצנה ומשם הוסעו באוטובוסים צפונה, למעבר ארז ומשם המשיכו את דרכם לבתיהם ברצועה. נתיב זה נפתח שוב ליוצאים בלבד מהרצועה לחו"ל בין 26 ל-30 באוגוסט.

כלכלת הרצועה ממשיכה להתכווץ מדי יום ביומו כתוצאה מאי יכולתו של המגזר הפרטי ליבא חומרי גלם ולייצא תוצרת חקלאית או מוצרים מוגמרים אחרים דרך מעבר קרני. דו"ח שפורסם על ידי התאחדות הסוחרים הפלסטינים (PalTrade) ב-14 באוגוסט מאשר מגמות אלה:

- 85% מכלל בתי המלאכה ברצועה נסגרו זמנית ו-35,000 עובדים פוטרו מעבודתם. 35,000 עובדים נוספים פוטרו ממוגזרים יצרניים נוספים, כולל ענפי הבנייה, המסחר והשרותים.
- ההפסדים הישירים והעקיפים נאמדים ב-35 מיליון דולר אמריקאי, כולל 8 מיליון דולר בענף הריהוט, 15 מיליון דולר בענף הביגוד והטכסטיל ו-3 מיליון דולר בתעשיית המזון. ההפסדים בענף החקלאות נאמדים ב-16 מיליון דולר.

- כתוצאה ממחסור בחומרי גלם חיוניים, 95% מכלל מיזמי הבנייה ברצועה נעצרו, כולל בניית אגף חדש וחיוני לבית החולים הממשלתי המרכזי ברצועה, בי"ח שיפאי, בשווי של 6 מיליון דולר. השווי הכולל של מיזמים אלה עומד על 160 מיליון דולר, כולל פרויקטים של סוכנות אונר"א בשווי של 39 מיליון דולר.

(פרטים נוספים בנושא מעבר סחורות דרך מעברי הרצועה, ראו סעיף "גישה ותנועה" בנוסח האנגלי המלא.)

תחנת הכוח ברצועת עזה

צה"ל סגר את צינורות הדלק בנחל עוז ב-16 וב-17 באוגוסט בשל התראות בטחוניות ופתח אותם מחדש ב-19 באוגוסט. ואולם, הנציבות האירופית השעתה את אספקת הדלק לתחנה העזתית (אותו היא מממנת) מחשש לאי סדרים כספיים והדבר התיר את מרבית אוכלוסיית הרצועה ללא אספקת חשמל סדירה. הפסקות חשמל של עד 12 שעות ליום גרמו לצימצום אספקת המים הביתית לכדי 2-3 שעות ביום. הנציבות האירופית חידשה את אספקת הדלק לתחנת הכוח העזתית ב-22 באוגוסט ואולם, היקף התפוקה של התחנה איננו מלא בשל העובדה שרק שתיים מתוך ארבעת הטורבינות עובדות כסידרן ומספקות חשמל. אחת הטורבינות נלקחה לישראל ב-7 באוגוסט לביצוע טיפול תחזוקתי שוטף וממתניים להחזרתה. טורבינה רביעית מושבתת וממתנינה לתורה להילקח לטיפול תחזוקתי מיידי.

שביתת עובדי הרשויות העירוניות

עובדי עיריית עזה שבתו בין ה-11 וה-23 באוגוסט ואילו עובדי הרשויות המקומיות בצפון הרצועה ובחאן יונס שבתו פרקי זמן קצרים יותר. 1,870 עובדי עיריית עזה שבתו בשל אי תשלום משכורתיהם מאז תחילת השנה. שמונים אחוז (80) מהכנסות העירייה מקורן בתשלום מיסים מוניציפליים על ידי התושבים. ואולם, בימים אלה, בשל המצב הכלכלי הקשה ידם של רבים אינה משגת לשלם את חובותיהם לעירייה והגביה עומדת עקב כך על שיעור של 15% בלבד. בתקופת השביתה העירייה חדלה לאסוף את האשפה מהבתים וכתוצאה מכך מדי יום נערמו בערך 600 טון אשפה מוצקה ברחובות העיר.

הסדר שהושג בין הרשות הפלסטינית העובדים, לפיו שולמה משכורת חודש ינואר, שמה קץ לשביתה בשלב זה. הדאגה המרכזית בזמן השביתה התעוררה בשל הסכנה להתפשטות מחלות מדבקות. ואולם, על פי נתונים שסופקו על ידי אונר"א, מסתבר כי שעור התחלואה בשלשולים בילדים נשאר במסגרת השיעור העונתי והשונות העונתית הרגילה. כעת, דורשים עובדי הרשויות המקומיות את משכורת חודש פברואר והם איימו לפתוח מחדש בשביתה במידה והתשלומים לא יועברו בחודש ספטמבר. במידה ולא ימצא פתרון שורש לבעיית תשלום המשכורות לעובדים והשביתות ברשויות המקומיות תחודשנה לפרקי זמן ממושכים, עלולה להתעורר סכנה ממשית לבריאות הציבור, לרבות התפרצות מגפות של טיפוס, צהבת ומחלות עור.

שביתת איגוד עובדי הבריאות ברצועת עזה

איגודי עובדי הבריאות הפלסטיניים המקומיים ברצועה (פרט לאיגוד האחיות) קראו לשביתת האטה יומית בת שעתיים בכל מוסדות הבריאות ברצועה בתקופה שבין ה-14 וה-16 באוגוסט. על פי איגודים אלה, השביתה הוכרזה במחאה על פעולות החמאס נגד עובדים במערכת הבריאות. בתגובה לכך, מינה החמאס מתנדבים מטעמו למלא את שורות העובדים השובתים בשירותי הבריאות. ב-19 באוגוסט, העובדים החריפו את העיצומים והשביתו את כל שירותי הבריאות, מלבד שירותי חירום שניתנו לאחר השעה 11:00 בבוקר, וזאת עד ה-23 באוגוסט. ב-26 באוגוסט האיגודים קראו להמשיך את העיצומים במתכונת זהה עד ה-13 בספטמבר. היקף ההענות לקריאת ההשבתה היתה גבוהה מאד – 95% מכלל המועסקים בכל מגזרי הבריאות שבתו, כולל אחיות וזאת למרות שאיגוד האחיות לא קרא לשבות. האיגודים השובתים קראו לרופאים ולרוקחים להוריד את עלויות השירות בקליניקות הפרטיות

ואת מחירי התרופות בבתי המרקחת על מנת שיהיה בהישג ידם של התושבים לרכוש שירותים רפואיים ותרופות.

השפעת סגירת המעברים על העונה החקלאית הקרובה ברצועת עזה

מחזור הסתיו מניב 80% מהתוצרת החקלאית השנתית ליצוא ולצרכי השוק המקומי ברצועת עזה. הסגר המלא על המעברים גרם למחסור בתשומות חקלאיות חיוניות, מה שהביא להאמרת מחירים ולירידת התפוקה בענף כולו. לדוגמא, מחירי חודש אוגוסט של דשנים, מזון לבעלי חיים ומזון לעופות האמיר בכ-20%, 40% ו-26% בהתמדה בהשוואה למחירים שהיו נוהגים לפני הטלת הסגר. במרבית המקרים, גם כאשר התשומות החקלאיות זמינות בשוק המקומי, הרי שהירידה הגדולה בהכנסות החקלאים לא מאפשרת לרכוש תשומות אלה במחירי השוק הגבוהים. המצב הכלכלי הקשה ששרר ברצועה, עוד קודם לפרוץ המשבר האחרון, הוליד צורך להאיץ את יישומם של מיזמי סיוע חירום חקלאי על ידי אירגונים מקומיים ובינלאומיים. ואולם, אירגונים אלה אינם יכולים להכניס לרצועה את חומרי הגלם הדרושים לפרוייקטים אלה, כגון מזון לבעלי חיים בכמות הנדרשת, דשנים, זרעים ושתילים צעירים, מתכות וחומרים פלסטיים לחממות, חומרי גלם שונים הדרושים לקידוח בארות ולתחזוקתן, מלט וחלקי חילוף לגנראטורים המשרתים את המשאבות החשמליות של בארות מים וכדומה.

כ-23,000 חקלאים עצמאיים ועוד כ-43,000 פועלים חקלאיים שכירים מושפעים לרעה במישרין מהסגר המהודק. מאחר ויש מעט מאד חלופות תעסוקתיות כלכליות לחקלאי הרצועה, רוב החקלאים החליטו להישאר בעיסקי החקלאות, למרות הקשיים, בתקווה שהמצור יוסר במהרה. גורמים מסייעים הדוחפים להסרת המצור הם החברות הישראליות המאבדות את שוק הצרכנים שלהם ברצועה וההזדקקות של השוק הישראלי למוצרים חקלאיים זמינים וזולים במהלך שנת השמיטה 2007 – 2008. חלק מהחקלאים הפלסטינים מנסים למזער את הפסדיהם על ידי שינוי דפוסי הייצור. למשל, כ-400 דונם בהם נהגו לגדל עגבניות שרי שנועדו ליצוא, הוסבו לאחרונה לגידול עגבניות רגילות להן יש ביקוש פוטנציאלי גבוה יותר בשוק המקומי. במידה והסגר ימשך, תביא בסופו של דבר מגמת חוסר הודאות בייצור לצד האמרת המחירים, להמשך ההתדרדרות הענף כולו (קיים חשש להמשך תפוקה חקלאית בשווי כולל של כ-207 מיליון דולר אמריקאי בשנת הייצור 2006/5, מתוכה 121.3 מיליון דולר גידולים שונים, 79.6 מיליון דולר משק חי, ו-6 מיליון דולר דגה).

מגמות בנושא הגנה על אזרחים

בחודש אוגוסט צה"ל הרג 47 פלסטינים, עלייה של 62% בהשוואה לחודש הקודם השנה. סה"כ ההרוגים מתחילת שנת 2007 ועד בכלל, עומד כעת על 232, מספר הגבוה מסך כל ההרוגים במשך כל שנת 2005. בדומה למגמה שנרשמה בשלושת החודשים האחרונים, מספר ההרוגים ברצועת עזה בהתנגשויות מול ישראל מהווה 75% מכלל הנפגעים ישירות בעימות. כמחצית מההרוגים בעימות ברצועה (49%) נפגעו בצפונה, בצפון העיר עזה ובנפת חאן יונס. בגדה המערבית, נרשמו רוב ההרוגים בנפות שכם וג'נין – 60% מכלל הרוגים כתוצאה מהעימות הישיר. 73% מכלל ההרוגים נפגעו כתוצאה מהעימות הישיר בין ישראל והפלסטינים, לעומת 19% שנהרגו בעימותים פנימיים. 42% מההרוגים בעימותים פנים פלסטיניים נהרגו בהתנגשויות ישירות בין הפלגים היריבים (5 מתוך 12 הרוגים) ואילו השאר נהרגו בפעולות אלימות אחרות.

פגיעה בזכות לקבלת שירותי בריאות

נכרת מגמת עלייה איטית במספר האנשים שמתו לאחר שבמחסומים ישראליים נמנעה מהם גישה לשירותי רפואה. התקרית האחרונה ארעה בחודש אוגוסט, כאשר אישה בת 76 תושבת הכפר ברטעה אל-שרקיייה (ב"איזור הסגור" שבין הגדר והקו הירוק, נפת ג'נין), שסבלה מבעיות לב, נפטרה אחרי שחיילים ישראלים המוצבים בשער בגדר סרבו להתיר לה לעבור דרך השער שבגדר על מנת להגיע לבית החולים בג'נין.

מאז תחילת האנתיפאדה השניה בשנת 2000, דווח על מותם של 48 בני אדם שנפטרו לאחר שלא הורשו לעבור במחסום ישראלי בדרכם לקבלת טיפול רפואי. מרבית מקרי המוות – 34 במספר – התרחשו בשנים 2001 – 2002. כתוצאה מתגובה בינלאומית בנידון, שופרו הנהלים ומספר מקרי המוות ירד באורח דרמטי למוצע של 2-3 מקרים בשנה. ואולם, מ-1 בינואר 2007 ועד 31 באוגוסט 2007 נרשמו 5 מקרי מוות של אנשים שלא יכלו להגיע במועד לטיפול רפואי עקב מניעת המעבר במחסום צה"ל. עליה זאת עולה בקנה אחד עם עליה אחרת: מדאיגה אף היא, בדיווחים אודות מניעה ועיכוב מעבר של אמבולנסים במחסומים.

תקריות עם מתנחלים

עליה במספר התקריות עם מתנחלים

בחודשים יולי ואוגוסט נרשמו המספרים הגבוהים ביותר של תקריות עם מתנחלים מתחילת שנת 2007, 37 ו-30 בהתאמה. מספרים אלה מציינים גידול משמעותי לעומת החודשים הקודמים מאי (15) ויוני (17). מספר התקריות עם מתנחלים בחודשים יולי ואוגוסט 2007 היו גבוהים בהרבה מאשר הממוצע החודשי ב-2006 שעמד על 20 תקריות. נראה כי קיימת מגמת עליה במספר התקריות עם מתנחלים שכתוצאה מהן נפגעים תושבים פלסטינים ונגרם נזק לרכושם.

שני מתנחלים, מהיאחזות מצפה יאיר באיזור דרום הר חברון, תקפו ב-2 באוגוסט רכב של האו"ם (OCHA) שבו נסעו שלושה עובדי OCHA ושני עיתונאים ישראלים. אחד המתנחלים ניפץ את השמשה הקדמית של הרכב ופצע את אחד מעובדי האו"ם בעינו, בעוד השני חסם את נתיב הנסיעה של הרכב על ידי הנחת סלעים גדולים מסביב לגלגליו. צה"ל ומשטרת ישראל התערבו בנעשה במקום ועצרו את שני המתנחלים ששוחררו מאוחר יותר בערבות של 3,000 ש"ח.

סוגית אלימות המתנחלים כנגד אזרחים פלסטינים תעמוד במרכז תשומת הלב בחודשים הקרובים בעת שהפלסטינים בגדה המערבית יעסקו במסיק יבול הזיתים העונתי.

תנאים סוציו אקונומיים

התלות בתעסוקה במנגנוני הרשות הפלסטינית (רש"פ) גוברת, ומספר המועסקים על ידי מוסדות הרש"פ עומד כעת על 160 אלף שכירים בגדה וברצועה.

שכירי הרש"פ מהווים:

- 22.9 אחוזים מכלל המועסקים בשטחים הפלסטינים (בגדה וברצועה)
 - 16.5 אחוזים מהמועסקים בגדה המערבית
 - 38.7 אחוזים מהמועסקים ברצועת עזה
 - 10.3 אחוזים מכוח העבודה ברצועת עזה (לפני קריסת המגזר הפרטי)
- (נמקור: סקר כוח העבודה של PCBS 2006)

הפלסטינית המרכזית לסטיסטיקה (PCBS) בנושא צעירים פלסטינים (בגילאי 15-29) מצביעים על המגמות הבאות:

- 37% מהצעירים החיים בשטח הפלסטיני הכבוש (שפ"כ) מובטלים. נתוני האבטלה בקרב נשים צעירות גבוהים יותר (45%) בהשוואה לגברים צעירים (36%).
- 24% מהצעירים אינם שבעי רצון ממקום עבודתם הנוכחי עקב הכנסה נמוכה מדי.
- 54% ממשקי הבית הפלסטינים, שבראשם עומד אדם צעיר, חיים מתחת לקו העוני (מדד תלוי הכנסה) ו-34% חיים בעוני עמוק.

- 1/3 מהצעירים הפלסטינים שוקלים להגרי, בעיקר מסיבות כלכליות וכן מסיבות בטחון ובטחון אישי. השעורים גבוהים באופן משמעותי בקרב גברים צעירים (45%) לעומת נשים צעירות (18%).

שנת הלימודים החדשה: נטל כלכלי נוסף על כתפי המשפחות

סוכנות אונר"א מדווחת כי עם תחילת שנת הלימודים החדשה, משפחות בעיר בית לחם ובאיזור ירושלים דיווחו על חוסר יכולתן לממן עבור ילדיהן את דמי ההשתפות המינימליים הניגבים בבתי ספר בגובה 40 ש"ח. רכישת ציוד עזר לימודי (כגון מחברות, דפים, עטים, עפרונות ומחקים) צומצמה עד למינימום ההכרחי וההורים רוכשים אך ורק מה שהמורים מבקשים במפורש מבלי להוציא כסף על ילקוטים ופריטים נוספים. ישנן משפחות הממתינות לקבל את הציוד הדרוש כתרומה מאירגוני צדקה. אישה פלסטינית בסטאטוס של פליטה דיווחה כי ילדיה סרבו ללכת לבית הספר ביום הראשון ללימודים מאחר ולא היה לעיל ידה לרכוש להם את ספרי הלימוד לשפה האנגלית.

הארגונים הבאים, בהם סוכנויות או"ם, ארגונים בינלאומיים, וארגונים המעורבים בארגון קבוצות עבודה סיפקו מידע לדו"ח: United Nations Children's Fund (UNICEF), United Nations Development Program (UNDP), United Nations Educational Scientific and Cultural Organization (UNESCO), United Nations Food and Agricultural Organization (FAO), United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA), United Nations Office for the High Commissioner of Human Rights (OHCHR), United Nations Population Fund (UNFPA), United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East (UNRWA), United Nations Special Coordinator for the Middle East Peace Process (UNSCO), World Food Program (WFP), World Health Organization (WHO), Al Haq, Badil, Save the Children (UK), Defence of Children International – Palestine Section (DCI-PS), Oxfam GB, Palestine Hydrology Group (PHG) and members of the Temporary International Mechanism. (TIM).

נושאים עיקריים במיקוד איזורי

הגדה המערבית כולל ירושלים המזרחית

סגירת מחסום עסירה אל-שמאלייה: ההשלכות על הסיוע ההומניטארי

מחסום עסירה אל-שמאלייה, הממוקם צפונית לעיר שכם, נסגר לתנועה פלסטינית מתחילת האנתיפאדה הנוכחית בשנת 2000. ואולם, במהלך 18 החודשים האחרונים צה"ל התיר לאירגונים הומניטאריים ולאמבולנסים להשתמש במחסום זה. בשבוע האחרון של חודש אוגוסט שונתה המדיניות והמחסום סגור בפני כל – למעט אמבולנסים במקרי חירום.

כתוצאה מסגירת מחסום זה, הקהילות השוכנות צפונית לעיר שכם נגישות פחות לאירגונים הומניטאריים המספקים סיוע לתושבים והנאלצים לשם כך לעשות עיקוף גדול בנתיב העובר דרך מחסום אל-בדאן. מרחק הנסיעה מהעיר שכם לכפר עסירה אל-שימאלייה עולה מ-5 ק"מ בקרוב לכדי 25 ק"מ. במקביל, גם מרחק הנסיעה מהעיר שכם לכפרים בית עמרין, ניסוף ג'ובל ואיג'ניסניה גדל פי ארבעה. עובדה זאת גורמת לעיכוב בפעילות של אונר"א ושל אירגון המזון העולמי (WFP) סוכנויות או"ם המשרתות את הקהילות הפלסטיניות באיזורים אלה.

מחסום עסירה אל-שימאלייה, גם כשהיה פתוח בפני אירגונים בינלאומיים, היה אחד המחסומים הקשים והבעייתיים ביותר בצפון הגדה המערבית. כלי רכב של האו"ם נעצרו פעם אחר פעם במחסום זה, לא הותרו לעבור או שעוכבו שעות ארוכות והורשו לעבור רק אחרי התערבות של המת"ק הישראלי בשכם. בחודש אוגוסט 2007 בזבזו האירגונים הבינלאומיים יותר זמן בהמתנה במחסום זה מאשר בכל מקום אחר בנפת שכם. כאשר נושא זה הועלה בעבר מול גורמי צה"ל המוסמכים במת"ק הישראלי, התשובה בד"כ היתה כי החיילים

במחסום זה יתודרכו טוב יותר בעתיד. במקום זאת, צה"ל סגר עתה את המחסום כלי למעבר אירגונים הומניטאריים בינלאומיים. בתשובה לשאלה של OCHA לסיבת הסגירה, קצין המת"ק הישראלי השיב כי המחסום נסגר מסיבות בטחוניות אותן אין הוא רשאי לגלות.

עליה בעצימות הסכסוך בנפת קלקיליה

מספר פעולות צה"ל מאז חודש יוני, כולל הצבת מחסומי פתע ניידים, רמות האלימות הפנימית ורמת הנפגעים – כל המדדים הללו רשמו עליה הן במספרים מוחלטים והן באורח יחסי לנפוח אחרות. במהלך חודש אוגוסט – 54% מכלל מחסומי הפתע הניידים בצפון הגדה הוצבו בנפת קלקיליה (142 מתוך 264). 43% מהפלסטינים שנפצעו בהתנגשויות עם צה"ל הינם מנפת קלקיליה. כמו כן, בנפה זאת ארע המספר הגבוה ביותר של התנגשויות פנימיות: 33% מכלל התקריות שנרשמו מצפון לרמאללה.

ב-29 באוגוסט צה"ל פתח במבצע צבאי נרחב בעיר קלקיליה שבמהלכו ניפצעו 20 פלסטינים, 15 מירי כדורי מתכת מצופים בפלסטיק ו-5 משאיפת גז מדמיע. עשרה (10) מהפצועים היו מתחת לגיל 18. במהלך המבצע צה"ל הרס 6 בתים, חמישה מהם מיושבים. כמו כן, נגרם נזק לרכוש פלסטיני נוסף. על פי דיווח הצבא, מטרת המבצע היתה לעצור 66 מבוקשים חמושים המזוהים עם חמאס ואולם, המבצע לא עלה יפה וששת המבוקשים טרם נתפסו.

קשיים המשפיעים על בציר הענבים בנפות בית לחם וחברון

מערכת הסגרים הפנימיים ההדוקים אותה מטילה ישראל בגדה המערבית השפיעה באורח חמור על יכולתם של מגדלי ענבים באיזור חברון ובית לחם לשווק את תוצרתם בעילות. גם הבציר לא תמיד עלה יפה עקב מניעת גישה של חקלאים באיזור זה לכרמים שבסמוך להתנחלויות ישראליות. כתוצאה מסבך הקשיים, סבלו החקלאים הפסדים כבדים עקב אובדן השווקים לענבים בישראל, בחו"ל בעזה ובצפון הגדה.

יש לזכור כי אין בכוחם של השווקים המקומיים בגדה להבטיח מחירים טובים וכלכליים לבציר הענבים. למשל, לכפר אל ח'אדר יש כרמי גפנים על שטח גדול יותר מ-20,000 דונם. בעבר שווקו ענבים אלה בישראל וחלקם אף יוצא לחו"ל. בגין מדיניות הסגרים ואי היכולת הנובעת מכך להגיע לשווקים בישראל, מרבית התוצרת נמכרת עתה בשווקים מקומיים באיזור בית לחם במחיר נמוך ביותר של כ-1.5 ש"ח לק"ג ענבים מאיכות מעולה. באיזור חברון נרשמו מספר מקרים (בעיקר בכפרים בית אומאר, ובקהילות בפאתי העיר חברון כגון אל בקעה, אל בוירה וואדי ע'וס) בהם החקלאים העדיפו להשאיר את הענבים על הגפנים בכרם משום שלא היתה כדאיות כלכלית לשכור פועלים לבציר. לרכוש אריזות ולממן את ההובלה לשווקים על מנת לקבל תמורת הענבים מחיר שאיננו מכסה את עלויות הבציר וההובלה – שלא לדבר על עלויות הגידול.

גורם נוסף המשפיע על מצב השוק הוא התחרות הקשה עם מתנחלים ישראלים המגדלים אף הם ענבים באיזור זה. ההתנחלויות בנפת בית לחם מייצרות ומשווקות מאות טונות של ענבים המתחרים בתוצרת הפלסטינית.

לבסוף, מערכת הסגרים הפנימיים המוטלת על ידי ישראל הביאה לצמצום השווקים עבור הענבים (כמו גם עבור פירות וירקות אחרים). יש לציין במיוחד את הסגירה המתמשכת של שוק הירקות בבית אומאר – שהיה אחד משווקי הענבים הגדולים והמרכזיים באיזור – וזאת למרות שהשוק שופץ וחודש בשנת 2006 על ידי הצלב האדום הבינלאומי (ICRC).

בדו"ח המלא ניתן למצוא נתונים מפורטים במבט חודשי אודות הנושאים הבאים:

- **הגנה על אזרחים** – מספר ההרוגים והפצועים, ישראלים ופלסטינים כתוצאה ישירה מהסכסוך הישראלי-פלסטיני.
- **הגנה על אזרחים** – מספר ההרוגים והפצועים פלסטינים כתוצאה מהעימותים הפנימיים בין הפלגים הפלסטיניים.
- **הגנה על ילדים** – מספר ההרוגים והפצועים, ישראלים ופלסטינים כתוצאה ישירה מהסכסוך הישראלי-פלסטיני וכתוצאה מעימותים פנים פלסטיניים.
- **אלימות ופגיעה ברכוש פרטי** (אלימות מתנחלים; הריסות בתים)
- **גישה וחופש תנועה** – המכשולים הפיזיים ומשטר ההגבלות והיתרי התנועה בגדה וברצועה; יישום הסכם המעברים (AMA) ותפקוד המעברים העיקריים ברצועה.
- **מצב סוציו-אקונומי**
- **זמינות ונגישות שירותי הבריאות**
- **בטחון במזון**
- **סוגיות בחקלאות**
- **מצב המים והתברואה**

לקריאת הדו"ח המלא בשפה האנגלית פנו לאתר OCHA :

http://www.ochaopt.org/documents/Humanitarian_monitor_August_2007.pdf